

پیام نسرین رمضانعلی بمناسبت آغاز سال ۱۳۹۶ شمسی خطاب به مردم کردستان ایران

صفحه ۳

تراژدی بمباران شیمیایی حلبجه و فاجعه گردان شوان

محمد آسگران

بود. زیانها لال و قلمها شکسته بود. کسی از هزاران کودک و هزاران انسان کشتار شده نمیگفت. تا کنون هم این فاجعه کشتار جمعی به عنوان ژنوساید شناخته نشده است. بازماندگان این فاجعه هنوز با درد و زخم اثرات بمباران شیمیایی رنج میبرند.

حکومت بعث عراق بی رحمانه یک شهر را قتل عام کرد. دو جبهه ارتجاع خمینی و صدام در این منطقه برای رسیدن به اهدافشان به هر جنایتی که توانستند دست زدند.

در جنگ ایران و عراق این جانین در کشتار مردم با همدیگر مسابقه گذاشتند و مردم دو کشور را با تمام قساوت کشتار کردند. قتل عام مردم حلبجه نمونه ای از آن بود. در ادامه این جنگ و کشتار، حاکمان جهان در مقابل قتل عام یک شهروسیله سلاحهای کشتار جمعی ساکت ماندند.

در جریان بمباران شیمیایی شهر حلبجه، گردان شوان به دام نیروهای رژیم اسلامی افتاد و در جنگی نابرابر ۶۸ نفر از کمونیستهای رزمنده جان باختند. گردان شوان یکی از گردانهای پیشمرگ آن دوره و متشکل از کمونیستهای بود که در گرداب این جدال علیرغم مسمومیت بمباران شیمیایی درگیر جنگی نابرابر شد. در جریان این جنگ همه رفقای آن گردان یا جانباختند یا تحت تاثیر مسمومیت بمباران شیمیایی در این جنگ سخت و نابرابر جسد خسته و مسموم شده شان به دست جانین رژیم اسلامی افتاد و بعدا اعدام شدند.

گرامیداشت یک گردان
صفحه ۲

چرا حکومت اقلیم اسم و عکس و یادگار گردان شوان را در بنای یاد بود قربانیان حلبجه قید نکرده است؟ چرا حتی اسمی از این گردان در این بنای یاد بود نیست؟

رفقای گردان شوان بخشی از جان باختگان حلبجه بودند. اما در بنای یادبود و گرامیداشت جانباختگان حلبجه در کردستان عراق اسمی و یادگاری و عکسی از گردان شوان نیست!

بیست و نه سال قبل در چنین روزی یعنی ۱۶ مارس ۱۹۸۸ ساعت ۱۱ و ۳۵ دقیقه، باران مرگ بر شهر حلبجه بارید. با حمله هواپیماهای حکومت بعث عراق بیش از پنج هزار نفر (۵۰۰۰) زن و مرد و کودک و جوان و پیر قربانی بمباران شیمیایی شدند. جنازه ها در خیابان و خانه ها و در مسیر فرار از شهر تلنبار شدند. رسانه های آن دوره چشم خود را بر این فاجعه دردناک بستند. فقط به اخبار بدون روح و بدون تفسیر و عمدتاً بدون تصویر این فجایع اکتفا کردند و گذشتند. اما جامعه بشری بعد از جنگ جهانی دوم با یکی از فجیعترین تراژدیهای انسانی مواجه شده بود.

سلاحهای کشتار جمعی ظاهراً فقط روی کاغذ ممنوع اعلام شده بودند. کشتار و قتل عام مردم در حلبجه هیچ کدام از سازمانهای بین المللی مانند سازمان ملل و سازمان امنیت و دولت های دموکراسی خواه دنیا را وادار نکرد که حداقل در حرف هم شده از انسان و کرامت انسانی حرف بزنند و از حق حیات مردم این منطقه بگویند. دنیا کور و کر شده

نگاه هفته:

نسان نودینیان
مجموعه اخبار و گزارشات هفته از شهرهای کردستان

صفحه ۳

اطلاعیه پایانی کنگره دهم حزب کمونیست کارگری ایران

حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۴

عزیزه لطف الهی اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان

صفحه ۵

پیام اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت فرارسیدن سال ۱۳۹۶

صفحه ۶

انسانیت / قطعه شعری از شمه صلواتی

صفحه ۶

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ تراژدی بمباران شیمیایی... .

محمد آسنگران

کمونیست فداکار و قهرمان که قهرمانیهایشان زبانزد مردم کردستان بود حداقل کاری است که بازماندگان و ادامه دهندگان راه آنها باید انجام بدهند. اما کمونیستها و انسانهای مبارز و منصف نباید به این حداقل اکتفا کنند. گردان شوان قربانی دسیسه ها و طرحها و سیاستهایی شد که میشد از آن اجتناب کرد. این تراژدی اجتناب پذیر بود. این حقیقت که چرا گردان شوان به این سرنوشت گرفتار شد؟ و این سوال چه کسی مخفیگاه آنها را لو داد؟ و یا چگونه جای آنها لو رفت؟ در چه پروسه ای این اتفاق افتاد؟ چرا در میان راههای مختلف دیگری که وجود داشت فقط این مسیر رو به آب غیر قابل عبور سیروان انتخاب شد و.... هنوز سوالات بدون پاسخی هستند.

کل این منطقه و شرق رود خانه سیروان مردم بتوانند شهر را خالی کنند؟ حتی اگر بمباران شیمیایی هم اتفاق نمی افتاد معلوم بود مردم در میان دو ارتش جنایتکار دچار خسارات جانی زیادی خواهند شد. چرا امکانات لازم برای انتقال مردم تدارک دیده نشده بود و چرا بعد از حمله شیمیایی کمتر کسی به فکر انتقال مسموم شدگان و مردم این شهر بود؟ و دهها سوال بی پاسخ دیگر، همه این موارد سوالاتی است که انتظار می رود اتحادیه میهنی و حزب بارزانی برای آن پاسخی داشته باشند. ماتم و عزا داری دردی از مردم حلبچه و خانواده جان باختگان و بستگان و رفقای گردان شوان دوا نمیکند. بیان حقایق آن دوره و همراهی نیروی پیشمرگ کردستان عراق با جمهوری اسلامی و سپاه پاسداران در هر زمانی که ممکن باشد باید بررسی شود.

ما سرنخهایی از اخبار و اطلاعات در دو سال اخیر یعنی سالهای ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ به دست آورده ایم که با تماس با افراد و مقاماتی در کردستان عراق این سرخ ها بدست آمده است. (فرماندار حلبچه، مسئول موسسه قربانیان حلبچه، وزیر شهیدان کردستان در حکومت اقلیم و....) از جمله این افراد و مقامات بوده اند. مسئولیت این افراد مستقیما به موضوع مورد بحث ما مربوط بوده و هستند و ما به مذاکرات خود با اینها ادامه خواهیم داد. در کنار مذاکره با این مقامات نسرين رمضانعلی پیشمرگ زخمی بازمانده از گردان شوان که مسئله گردان شوان را پیگیری میکنند با افراد و مسئولین آن دوره اتحادیه میهنی که در منطقه حلبچه حضور داشتند تماس گرفت و با تعدادی از آنها وارد بحث و گفتگو شده که اطلاعات تازه ای به دست آمده است. از جمله تماس با (تعدادی از فرماندهان پیشمرگان کردستان عراق در حمله به جبهه حلبچه و چند نفر از پیشمرگان آن دوره اتحادیه میهنی که در جریان وقایع حلبچه در محل حضور داشته

اند. خانواده كاك حسين که نسرين رمضانعلی را بعد از زخمی شدن دو هفته در خانه خود مخفی کردند و... این تماسها و طرح سوالات متعدد کمک کرده است که سرنخهایی از حقیقت وقایع گردان شوان روشنتر از قبل بشود. برای مثال یکی از این افراد که در زمان فاجعه گردان شوان در منطقه حلبچه بوده گفته است گردانی از سپاه بدر در جریان این حمله همراه سپاه پاسداران بوده است و این گردان در مسیر حرکت گردان شوان دست نوشته های فارسی و کولمه پشتی و وسایلی را پیدا کرده است که باعث کشف محل مخفیگاه گردان شوان شده است.

یکی دیگر از فرماندهان وقت میگوید ظاهرا قبل از حمله سپاه به حلبچه اتحادیه میهنی به کولمه خبر داده است که حمله آغاز میشود و بهتر است این محل را ترک کنید! یکی دیگر از افراد حاضر در محل گفته است پیشمرگان حزب دمکرات کردستان ایران در شرایط سخت تری از گردان شوان بودند و محل استقرار آنها نوك حمله بود اما با هماهنگی اتحادیه میهنی از جریان حمله مطلع شده و از محل دور شدند. حتی بعد از واقعه گردان شوان یکی از این فرماندهان گفته است همان موقع خبر زنده بودن نسرين و اینکه او به ایران باز گشته است را به کولمه داده است و طی نامه ای رهبری کولمه را از این موضوع مطلع کرده است. و.... اگر این اخبار درست است چرا کولمه اقدامی نکرده و اگر نادرست است خبر درست و حقیقت کدام است. اما گفته ها و سوالات بدون پاسخ هنوز زیاد است.

همچنانکه میبینید از اخبار و اطلاعات بدست آمده در این ملاقاتها سرنخهای تازه ای لاقط برای ما بدست آمده است و ما تلاش میکنیم نتیجه ای از آن بگیریم. سه عضو کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران از مسئولین و اعضا سابق گردان شوان هستند. این سه نفر نسرين رمضانعلی، عبدال کلپریان و محمد آسنگران در دوره های مختلف یا مستقیما عضو این

گردان بوده اند و یا مسئولیتهایی در این گردان بعهدہ داشته اند. هم به دلیل وجود آنها در کمیته کردستان و هم به دلیل احساس مسئولیت کمیته کردستان حزب در قبال يك واقعه تلخ تاریخی، ما تلاش کردیم و میکنیم آن تاریخ را يك بار دیگر مرور کنیم و به دنبال پاسخی به سوالات فوق باشیم. در عین حال ما

قربانیان حلبچه و گردان شوان را در يك مجموعه میبینیم تلاش میکنیم همه قربانیان واقعه حلبچه اسامی و یادگارشان در بنای یادبود قربانیان حلبچه قید شود. ناگفته نماند که در شهر حلبچه و در بنای یاد بود قربانیان حلبچه اسامی و عکس و یاد کار قربانیان این شهر در بنای نامبرده جای داده شده است. اما در این بنای یاد بود اسامی و عکس و یادگاری از گردان شوان نیست!

در مقابل سوال ما از مقامات محلی که چرا اسامی و عکس و یادگاری از گردان شوان اینجا نیست پاسخ این بود که اولاً خود کولمه این موضوع را بطور جدی پیگیری نکرده است دوم اینکه احتمالا تحت فشار جمهوری اسلامی حاکمان اقلیم کردستان عراق پذیرفته اند که اسم این گردان را نادیده بگیرند. با

توجه به پافشاری نسرين رمضانعلی در آخرین قولی که داده اند قرار است در ساختمان یاد بود مرکز سلیمانیه (نه مننه سوره که) اسامی و عکسهای دیگر قربانیان اضافه بشود. در مقابل سوال دیگری که چرا شاخه های مختلف کولمه این مسئله را پیگیری نکرده اند پاسخ متفاوت و توقع متفاوتی را مطرح کرده اند و عمدتاً دنبال مسائل دیگر از جمله دسترسی به امکانات مالی بوده اند، نه قید اسامی و عکس اعضا گردان شوان در بنای یاد بود حلبچه. و بالاخره اینکه گویا هیچکدام از آنها بطور جدی این موضوع را دنبال نکرده اند.

ما هنوز مطمئن نیستیم که این پاسخها درست یا نادرست است. اما آنها را به عنوان يك سری اخبار و اطلاعات در نظر میگیریم تا صحت آنها معلوم شود. با اعلام این نکات مهم و حساس در مورد گردان شوان امیدواریم در قدم اول فشاری علیه حاکمان کردستان عراق اعمال گردد که آنها ناچار شوند اسامی و عکس و یادکار گردان شوان را در بنای قربانیان حلبچه قرار بدهند.

چرا اتحادیه میهنی و حزب بارزانی و... به مردم خبر ندادند که قبل از حمله شهر را تخلیه کنند؟ چرا با آغاز حمله دروازه ای بروی مردم باز نکردند که قبل از تصرف کل این منطقه و شرق رود خانه سیروان مردم بتوانند شهر را خالی کنند؟ حتی اگر بمباران شیمیایی هم اتفاق نمی افتاد معلوم بود مردم در میان دو ارتش جنایتکار دچار خسارات جانی زیادی خواهند شد. چرا امکانات لازم برای انتقال مردم تدارک دیده نشده بود و چرا بعد از حمله شیمیایی کمتر کسی به فکر انتقال مسموم شدگان و مردم این شهر بود؟ و دهها سوال بی پاسخ دیگر، همه این موارد سوالاتی است که انتظار می رود اتحادیه میهنی و حزب بارزانی برای آن پاسخی داشته باشند.

نسان نودینیان

نگاه هفته:

مجموعه اخبار و گزارشات هفته
از شهرهای کردستانبرگزاری مراسم نوروز
و سال تازه در شهر سنندج!

فرهنگ مردم نه تبعیض و نابرابری جنسیتی است، نه قوانین پوسیده و فسیل شده اسلامی است. مراسمی که زنان و مردان در کنار هم ساعتها رقصیدند و پایکوبی کردند. ساعتها با هم خندیدند و آواز خواندند و شاد بودند. این فرهنگ واقعی مردم است. نمایی از فرهنگی بالا و پیام مهم! در مراسمهای جشن سال نو مردم اعلام کردند برای دنیای برابر، فارغ از جنگ و کشتار، برای رفاه، صلح و دوستی تلاش و مبارزه میکنند. بهاران بر تمامی مردم آزادیخواه و برابری طلب خجسته باد! هر روزتان نوروز باد!

مراسم های نوروزی و فشار
امنیتی جمهوری اسلامی

در آستانه سال نو نهادهای رژیم جنایتکار اسلامی با دستگیری و بازداشت فعالین مدنی، تلاش های بیهوده و ناکامی را برای ممانعت از برگزاری شادی نوروزی بعمل آوردند. یکی از برگزارکنندگان مراسم نوروز پالنگان در همین روستا بازداشت و به مکان نامعلومی انتقال یافت. در کامیاران رشید شرفیان را بازداشت

کردند. بیست و چهارم اسفندماه هم یکی دیگر از فعالین مدنی کامیاران با نام محمدرضا آهنگر بازداشت شد. ۱۲ نفر در مریوان طی اعتراض به محل دفن زباله های این شهر در حومه بخش سرشیو توسط پلیس امنیت بازداشت شدند. فعالین بازداشت شده: احمد رانین، شهرام رانین، فایق رانین، ادریس راوند، کریم راوند، رحیم راوند، صلاح دژاک، جلال راوش، فایق راوش، مظهر معینی، شریف داده و فایق باتکاک عنوان گردیده است. در شهرهای ارومیه، سقز و بوکان تعدادی نیز دستگیر شده اند. یکشنبه ۲۹ اسفند ماه مردم گماره لنگ در اعتراض به ریختن اشغال توسط ماشین های شهرداری در دره سماقان تجمع کردند!

صدها نفر از مردم با حضور خود در این تجمع علیه شهرداری اعتراض کردند، این در حالی است که فعالین زیست محیطی تلاش در آموزش محیط زیست دارند. مسئولین دولتی توجه ای به محیط زیست مردم نمیکنند. زنده باد اعتراضات برحق مردم گماره لنگ

ناامنی محیط کار

جمیل مرادی کارگر مرغداری در روستای "شیخ عطار" مریوان بر اثر خفگی ناشی از گاز گرفتگی جان خود را از دست داد.

چهار نفر کولبر

جان خود را از دست دادند.

خبر گزار ایسنا خبر داد که بر اثر ریزش بهمن در روستای ترس آباد از توابع بخش قطور شهرستان خوی چهار نفر کولبر جان خود را از دست دادند. یک نفر از جان باختگان از اهالی روستای گیوران و سه نفر دیگر از اهالی روستای ترس آباد هستند که جنازه یکی از آنها هنوز پیدا نشده و جستجو برای یافتن آخرین جان باخته ادامه دارد.

مرگ ۱۴۵ نفر
در جاده های مرگ

در حوادث رانندگی در ایام نوروز مرگ ۱۴۵ نفر و مجروح شدن ۲۹۵۰ نفر. بر اثر ناامنی جاده ها در سال ۱۳۹۵ حوادث رانندگی ۲۰ درصد بیشتر شده است.

اجتماع کوهنوردان

فعالان محیط زیست و شهروندان بوکان در کوه طرغه به مناسبت آخرین جمعه سال.

مردم روستای سرشیو
علیه دفن زباله ها

در تجمعی اعتراضی مردم روستای سرشیو علیه دفن زباله ها اعتراض و ناراضی شان را اعلام کردند.*

پیام نسرین رمضانعلی بمناسبت آغاز سال ۱۳۹۶
شمسی خطاب به مردم کردستان ایران

من نسرین رمضانعلی امسال این افتخار را دارم از طرف کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران پیام سال نو را تقدیم حضورتون بکنم. سال نو بر همه شما مبارک باد!

سالی را که پشت سر گذاشتیم سالی پر از مبارزه و تلاش بود، سالی که همچنان پر از شور زندگی و تغییر بود، سالی که مردم حکومت هار اسلامی را به مصاف طلبیدند. سال ۱۳۹۵ سال ابتکارات فعالین عرصه های اجتماعی و مدنی در جهت سازماندهی مردم در جامعه بود.

اقدامها و کمپینهای فعال علیه اعدام عرصه مثبت و انسانی بود که خواست امیال بشریت متمدن را نمایندگی کرد، ده ها نفر از مرگ و اعدام و حلق آویز شدن نجات پیدا کردند. در راس این حرکت مثبت و انسانی ده ها نفر از فعالین زنان، مدنی و کارگری حضور فعال داشتند.

کمپین علیه جاده های ناامنی و علیه بیتفاوتی نهادهای جمهوری اسلامی خود عرصه ای گسترده از پیرانشهر تا بانه و سنندج در دفاع از جان و زندگی مردم بود. سال ۱۳۹۵ در واقع سال ابتکارات توده ای و اجتماعی مردم بود، سال ده ها اقدام ابتکاری و نزدیکی و اتحاد، همه گیر بودن خواستها و اعتراضات بود. سال نوید بخش آزادی و دفاع از کرامت انسانی همگام با مردم در سطح سراسری بود.

در پایان زیباترین آرزوهایم را آراسته شما مردم مبارز و آزادیخواه میکنم. سال نو رو به شما صمیمانه تبریک میگم. جشن نوروز را با شادی و پایکوبی به ناقوس مرگ حکومت اسلامی تبدیل بکنید. نوروزتان پیروز باد بهارانانتان خجسته یکم فروردین ۱۳۹۶

زنده باد انقلاب انسانی
برای جامعه ای انسانی!

کلیه کارگران و معلمان و پرستاران باید به استخدام رسمی در آیند!

اطلاعیه پایانی کنگره دهم حزب کمونیست کارگری ایران

کنگره دهم حزب کمونیست کارگری ایران در روزهای ۲۱ و ۲۲ اسفند ۱۳۹۵ (۱۱ و ۱۲ مارس ۲۰۱۷) به شکل علنی در کشور آلمان برگزار شد. جلسات و مباحث کنگره مستقیماً و بطور زنده از طریق تلویزیون کانال جدید و اینترنت پخش میشد. کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم و به یاد عزیز منصور حکمت کار خود را شروع کرد.

سخنرانی افتتاحیه حمید تقوایی به شرایط سیاسی پرتحول ایران و نقش تعیین کننده مبارزات و اعتراضات اجتماعی گسترده کارگران و معلمان و بازنشستگان و زنان و سایر بخشهای جامعه در شکل دادن به این تحولات اختصاص داشت. او گفت در چند سال اخیر، بر خلاف سال ۸۸ و دوره قبل از آن، حرکت‌های اعتراضی توده‌ای از شکل شورش و طغیان ناگهانی خارج شده و شکلی متعین، متشکل و مداوم یافته است و در این حرکت‌های اعتراضی، جنبش کارگری دارای نقش و جایگاه برجسته‌ای است. وی این روند را سیر کریستالیزه شدن جامعه خواند و گفت این نوعی پولاریزه شدن طبقاتی جامعه و تدارک اجتماعی انقلاب آتی است. او همچنین تأکید کرد که حزب در این روند نقش مهمی ایفا کرده است و باید نقش و جایگاه خود را بدرستی بشناسد تا بتواند در سطح وسیعتر و به شکل فعالتری بر سیر تحولات سیاسی تأثیر گذار باشد.

بدنبال افتتاحیه، اعتبارنامه نمایندگان کنگره و صحت انتخابات مورد تأیید قرار گرفت و پس از انتخاب هیات رئیسه، دستور جلسه به تصویب رسید و کنگره وارد دستور شد. دستور کنگره پیام مهمانان، گزارش هیات اجرایی، گزارش مسئولین کمیته‌ها و عرصه‌های مختلف مبارزات و کمپینهای حزب و بحث حول گزارشات، شش

موثر در جنبش‌های اعتراضی، استفاده موثر از تلویزیون کانال جدید و میدیای اجتماعی و تداوم این جهتگیری و تمرکز بر امر سازمانیابی در جنبش کارگری و سایر جنبش‌های اعتراضی از نکات مهم این گزارش بود.

بدنبال گزارش اصغر کریمی مسئولین کمیته سازمانده، کمیته خارج کشور، کمیته کردستان، کمیته آذربایجان، سازمان جوانان کمونیست، مدیر تلویزیون کانال جدید، سردبیران نشریات و مسئولین سایتها و صفحات حزب و مسئولین حزبی در نهادها و کمپینهای اعتراضی شامل کمیته بین المللی علیه اعدام، فدراسیون پناهندگان ایرانی، کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، کمپین برای آزادی کارگران زندانی، نهاد کودکان مقدمند، کمیته همبستگی بین المللی با کارگران ایران و شبکه همبستگی کارگری خاور میانه و شمال آفریقا، هر کدام گزارش کوتاهی از عرصه فعالیت خود به کنگره ارائه کردند. پس از استماع گزارشات، نمایندگان کنگره حول گزارش به بحث پرداختند و نظرات و ارزیابی خود را از عرصه‌های مختلف فعالیت حزب مطرح کردند.

از اسناد ارائه شده به کنگره، پنج قطعنامه درمورد "جنبش‌های اجتماعی و چشم انداز انقلاب آتی در ایران"، "رشد گرایش چپ در جنبش‌های اعتراضی"، "موقعیت ویژه جنبش کارگری"، "تجربه کردستان عراق و راه حل مساله ملی کرد" و "عروج راست افراطی در غرب" بعد از بحث و اظهار نظر نمایندگان به تصویب رسید. از میان قرارهای پیشنهادی به کنگره نیز قرارهای زیر تصویب شد: اهمیت جنبش دادخواهی بازماندگان قتل عامهای دهه شصت، جنبش تشکل یابی کارگری، اعتراض علیه امنیتی کردن مبارزات کارگران، معلمان و فعالین اجتماعی، حمایت از شبکه همبستگی کارگری خاورمیانه و شمال آفریقا، نقش مخرب ناسیونالیسم ترک و ضرورت مقابله با آن، ورزش زنان در ایران، و دو قرار در مورد شیوه تصویب تغییرات در برخی از بندهای برنامه حزب. بعلت کمبود وقت، کنگره فرصت نیافت

قطعنامه خطر ناسیونالیسم درمقابل اتحاد مبارزاتی مردم و چند قرار باقیمانده را مورد بررسی قرار دهد و بررسی آنها را به کمیته مرکزی انتخابی کنگره سپرد.

در طول دو روز کنگره بیانیه‌ای تحت عنوان "علیه راسیسم و فاشیسم به میدان بیاید" که توسط مینا احدی به کنگره ارائه شده بود و همچنین پیامی خطاب به مردم آزاده جهان قرائت شد و مورد تأیید پرشور حضار قرار گرفت. مصوبات و پیام‌های کنگره و گزارش هیئت اجرایی حزب در نشریات و سایت‌های حزب منتشر میشود.

در مبحث انتخابات، کنگره دهم حزب ۶۱ نفر را بعنوان اعضای کمیته مرکزی انتخاب نمود که عبارتند از: فریده آرمان، فراز آزادی، پیام آذر، کیان آذر، محمد آسنگران، محسن ابراهیمی، مینا احدی، محمود احمدی، عبدالله اسدی، ناصر اصغری، غلام اکبری، نازنین برومند، بهروز بهاری، سیامک بهاری، سیما بهاری، شهاب بهرامی، فاتح بهرامی، آذر پویا، حمید تقوایی، امیر توکلی، کیوان جاوید، جلیل جلیلی، علی جوادی، طه حسینی، شهلا خباززاده، شهلا دانشفر، میترا دانشی، پاسکال دکامپ، پتی دبویتاس، نسرین رضمانعلی، هرمز رها، بهرام سروش، هوشیار سروش، سعید سلحشور، کریم شامحمدی، عصام شکری، محمد شکوهی، شیرین شمس، مصطفی صابر، سوسن صابری، حسن صالحی، جمیل فرزان، سیروان قادری، سرور کاردار، اصغر کریمی، محمد امین کمانگر، خلیل کیوان، عبد گلپریان، عباس ماندگار، شیوا محبوبی، یدی محمودی، سعید مدانلو، شهناز مرتب، بهروز مهربادی، کاوش مهران، نوید مینانی، نسان نودینیان، سمیر نوری، کاظم نیکخواه، رحیم یزدانپرست و بابک یزدی.

در نشست کوتاه اعضای کمیته مرکزی که بلافاصله بدنبال کنگره برگزار شد، حمید تقوایی به اتفاق آرا بعنوان دبیر کمیته مرکزی و ۲۳ نفر زیر به عنوان عضو دفتر سیاسی انتخاب شدند:

کیان آذر، فریده آرمان، محمد آسنگران، محسن ابراهیمی، مینا احدی، عبدالله اسدی، نازنین برومند، سیامک بهاری، سیما بهاری، فاتح بهرامی، کیوان جاوید، علی جوادی، شهلا دانشفر، نسرین رضمانعلی، بهرام سروش، مصطفی صابر، حسن صالحی، اصغر کریمی، خلیل کیوان، عبد گلپریان، شیوا محبوبی، نسان نودینیان و کاظم نیکخواه. همچنین قرار ی به پیشنهاد حمید تقوایی تصویب شد که بر اساس آن اعضای هیئت اجرایی حزب را دفتر سیاسی انتخاب میکند. بدنبال این نشست، دفتر سیاسی مصطفی صابر را بعنوان رئیس دفتر سیاسی انتخاب نمود.

حزب کمونیست کارگری ایران ۲۵ اسفند ۱۳۹۵
۱۵ مارس ۲۰۱۷

یک درصدیها و به صف مقابل توده مردم تعلق دارند. او گفت مصوبات کنگره راه مقابله با کل این جریانات - از جمهوری اسلامی تا نیروهای اپوزیسیون راست و تا جریانات فاشیستی در غرب- را نشان میدهد و هموار میکند. او اسناد و قرارهای مصوب کنگره نظیر قرار در مورد جنبش دادخواهی، رشد گرایش چپ در جنبشهای اعتراضی، نقش مخرب ناسیونالیسم ترک، جنبش تشکلیابی کارگران، ورزش زنان، موقعیت ویژه جنبش کارگری و غیره را نشانه دخیل بودن و درگیری فعال حزب در جنبشهای جاری دانست و اظهار امیدواری کرد که حزب بر مبنای جهتگیری و بحثها و مصوبات کنگره و با اتکا به دستاوردهای تا کنونی خود بتواند بیش از پیش به یک نیروی موثر و پرنفوذ اجتماعی تبدیل بشود. کنگره پس از دو روز کار فشرده در فضائی پر شور و صمیمانه، که از آغاز بر جلسات آن حاکم بود، به کار خود پایان داد.

در حاشیه جلسات کنگره جلسه سخنرانی حمید تقوایی با عنوان "عروج فاشیسم، زمینه‌ها و پیامدها" برگزار شد.

در نشست کوتاه اعضای کمیته مرکزی که بلافاصله بدنبال کنگره برگزار شد، حمید تقوایی به اتفاق آرا بعنوان دبیر کمیته مرکزی و ۲۳ نفر زیر به عنوان عضو دفتر سیاسی انتخاب شدند:

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۵ اسفند ۱۳۹۵
۱۵ مارس ۲۰۱۷

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان عزیزه لطف الهی

اسیدپاشی در اصفهان

اسید پاشی روی ۴ عضو خانواده ای در شهرضای اصفهان یکی از هولناک ترین حوادث پایان سال ۹۵ را رقم زد. در این حادثه پدر، مادر و پسر خانواده در منزل، با پاشیده شدن اسید از ناحیه صورت و سر به شدت مجروح شدند و دختر خانواده هم از ناحیه پا آسیب دید. افرادی که مورد اسیدپاشی قرار گرفته اند، پدري ۵۳ ساله، مادري ۴۸ ساله، پسری ۲۳ ساله و دختری ۲۰ ساله بوده اند که در پی این حادثه، حال پدر و پسر خانواده وخیم اعلام شده است.

انتقال طاهره ریاحی به بند زنان

طاهره ریاحی، روزنامهنگار، روز ۲۲ اسفند از بند ۲۰۹ وزارت اطلاعات در زندان اوین به بند زنان انتقال یافت. يك منبع نزدیک به خانواده ریاحی در مورد شرایط حبس وی گفته است: «در تاریخ ششم بهمن ماه طی تماس تلفنی با خانواده این خبرنگار، از آنها خواسته شد تا ۳۰۰ میلیون تومان (معادل ۹۲ هزار و ۵۲۰ دلار) برای وثیقه او آماده کنند. از آن زمان علیرغم پیگیری های خانواده طاهره ریاحی برای تودیع وثیقه، هنوز این اتفاق نیفتاده است و مقام های قضایی بازداشت موقت ایشان را برای يك ماه دیگر نیز تمدید کرده اند».

طاهره ریاحی، روزنامه نگار و دبیر اجتماعی خبرگزاری برنا هفتم دی ماه ۹۵ در دفتر این خبرگزاری توسط مأموران اطلاعات به اتهام «تبلیغ علیه نظام» بازداشت شد.

به گزارش بازداشت به نقل از هارنا طاهره ریاحی، معصومه ضیاء، مهسا رجعتی و مهرک کریم پور، چهار زندانی کنشگر مدنی که عمدتاً در زمینه اطلاع رسانی و کار خبری فعال بوده و در نیمه اول آبان ماه بازداشت شده بودند، ظرف روزهای گذشته پس از تحمل حدود دو ماه سلول انفرادی با انجام آخرین دفاع در مرحله بازپرسی از بند ۲۰۹ تحت مدیریت وزارت اطلاعات به بند زنان (نسون) زندان اوین منتقل شدند.

حادثه مشخص گردد. هنوز انگیزه یا علت این رویداد تلخ يك روز مانده به عید مشخص نیست.

احضار دوباره اعضای خانواده آتنا دائمی به دادسرا

روز یکشنبه، بیست دوم اسفندماه، آتنا دائمی به همراه انسیه و هانیه دائمی به دادگاه قضایی قدس، برای تفهیم اتهام احضار شده اند. در برگه احضاریه نوشته شده است "در خصوص شکایت علیه شما"

یکی از نزدیکان خانواده دائمی در گفت و گویی که با دماوند داشته است، می گوید: «سه روز قبل از رسیدن برگه احضاریه به در منزل هانیه و آنسیه دائمی، از طرف دادگاه کیفری قدس به تلفن های همراه شان پیامکی حاوی متنی جهت مراجعه به این دادسرا ارسال شده بود».

به گفته این فرد نزدیک به خانواده

این زندانی سیاسی، علت احضار شکایتی است که سپاه ثارالله مجدداً نسبت به این خانواده مطرح کرده است. آتنا دائمی يك شنبه از زندان اوین برای حضور به دادسرای قدس منتقل خواهد شد. پیش از این سه عضو خانواده دائمی (دو خواهر و يك شوهر خواهر او) به اتهام توهین به رهبری، ممانعت از اجرای حکم، ضرب و شتم مأمور هنگام انجام وظیفه و توهین به مسئولین به شعبه چهارم دادسرای شهید مقدس احضار و بازپرسی شده بودند.

بازپرس شعبه چهارم دادسرای شهید مقدس در دی ماه سال جاری، هانیه و انسیه دائمی را با وثیقه ۴۰ میلیون تومانی آزاد و همسر هانیه دائمی را در جلسه اول تبرئه کرده بود.

آتنا دائمی فعال مدنی و فعال حقوق کودک، توسط قاضی مقیسه به اتهام تبلیغ علیه نظام، اجتماع و تبانی به قصد بر هم زدن امنیت ملی، توهین به رهبری و توهین به مقدسات محاکمه و به ۱۴ سال زندان محکوم شده بود که حکم او در شعبه ۳۶ دادگاه تجدید نظر استان تهران به ۷ سال کاهش پیدا کرد.

این فعال مدنی در حال حاضر در بند زنان زندان اوین دوران محکومیت خود را سپری می کند.

الهام فراهانی از دسترسی به درمان محروم می شود

الهام فراهانی، زندانی محبوس

در اوین که دچار شکستگی دست شده و دوبار تحت عمل جراحی قرار گرفته، از مرخصی استعلاجی و عفو مشروط، محروم شده است.

به دلیل ناتوانی در حرکت دست، پزشك متخصص برای این زندانی، ۳۰ جلسه فیزیوتراپی نوشته اما اعزام وی به خارج از زندان، به کرات از سوی مقامات زندان، لغو شده است.

در نتیجه طبق آخرین نظریه پزشك متخصص، تهدید آن وجود دارد که دست الهام فراهانی به حالت طبیعی اولیه بازنگردد و او با دردهای شدید، مواجه باشد.

الهام فراهانی، شهروند ۵۴ ساله بهایی است که در حال گذران حبس ۴ ساله خود در اوین است. همزمان با او همسر و فرزندش نیز به دلیل باور دینی خود در همین زندان، محبوس هستند

مرجان داوری، محقق و مترجم به اعدام محکوم شده است

در رابطه با مرجان داوری لازم به یادآوری است که این زندانی در ۴ اردیبهشت ۱۳۴۵ در تهران متولد شد.

مرجان داوری تحصیلات ابتدایی را در انگلستان و در بازگشت به ایران، در مدرسه بین المللی تیزهوشان پارتیان به اتمام رساند. در سیزده سالگی موفق به اخذ دیپلم ترجمه زبان انگلیسی شد. تحصیلات دانشگاهی را با رتبه دو رقمی وارد دانشگاه هنر الزهرا در رشته گرافیک و نقاشی و همچنین تحقیق و ترجمه در زمینه علوم باطنی و هستی شناسی مشرق و مغرب زمین ادامه داد.

از جمله آثار ترجمه منتشر شده مرجان داوری می توان به «پنججه زمان اثر پال توشیچل، جوینده اثر فیل موریمیتسو، تمرینات معنوی اک اثر هارولد کلمپ» اشاره کرد.

وی سال ها به طور متمرکز بر مطالعه و ترجمه علوم باطنی و علوم الهی و اشراقیون پرداخته و به عنوان یکی از محققان موسسه مطالعات و تحقیقات متافیزیک راه معرفت همکاری داشته است. در سال ۸۹ اقدام به ترجمه آثار نویسندگان مکاتب فکری اشراقیون در سرتاسر جهان و گرد آوری و تدوین مجموعه ای در این زمینه نموده بود.

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی:

سوئد:
Sweden
Post Giro: 639 60 60-3
account holder: IKK

آلمان:
Germany
Rosa Mai
Konto. Nr.: ۵۸۳۶۷۵۰۲
Bankleitzahl: 37010050
Post Bank

کانادا:
Canada
ICRC
Scotiabank
4900 Dixie Rd, Mississauga
L4W 2R1
Account #: 84392 00269 13

هلند:
Bank: RABOBANK
Darande hesab: EIVIN
Shomare hesab: 15 13 50 248
Adres: EINDHOVEN
IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

آمریکا:
Bank of America
277 G street Blaine, Wa 98230
phone# 1-360-332-5711
Masoud Azarounsh
Account number : 41581083
checking (99)
wire: ABA routing #026009593
swift code # BOFAUS3N

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:
England
Account nr. 45477981
sort code: 60-24-23
account holder: WPI
branch: Wood Green
Bank: NatWest
IBAN: GB77 NWBK 6024 2345477981
BIC: NWBK GB 2L

هر سوالی دارید میتوانید با آدرس و یا تلفن زیر تماس بگیرید:
سیامک بهاری: 0046739868051
markazi.wpi@gmail.com

پیام اتحادیه آزاد کارگران ایران به مناسبت فرارسیدن سال ۱۳۹۶

ابعاد گسترده تری پیدا کرد با این حال ایستاک متحده و جسورانه ما کارگران در سال گذشته بیش از پیش قدرت سرکوب را به چالش کشید و کارگران هیکو، روغن نباتی جهان، پلی اکریل اصفهان و... با راهپیمایی های باشکوه و بازنشستگان لشکری و کشوری با تجمع متحده و بی وقفه خود نشان دادند که هیچ نیرویی را، یارای وادار کردن طبقه کارگر ایران به تمکین به شرایط مصیبت بار کنونی نیست. گذشته از این اعتراضات رو به پیش، اعتصاب غذای مشترک جعفر عظیم زاده و اسماعیل عبیدی و به چالش کشیدن رویکرد امنیتی به فعالیتهای صنفی و مدنی، که موج عظیمی از حمایتهای کارگران و معلمان در داخل کشور و طبقه کارگر جهانی را به همراه داشت نشان داد که از این پس سرکوب فعالیتهای صنفی و مدنی و امنیتی کردن اعتراضات کارگران و معلمان چیزی نیست که دستگاه سرکوب براحتی قادر به پیشبرد آن باشد.

در سالی که گذشت، راهپیمایی ها و اعتراضات کارگران مراکز مختلف تولیدی و صنعتی و پیوستن خانواده ها به این اعتراضات، شکل گیری اعتراضات بیکاران در بخشهایی از کشور، به میدان آمدن جنبش عدالتخواهانه دانشجویی،

شکل گیری اعتراضات سراسری در میان بخشهایی از کارگران همچون مخابرات و برق، تجمعات متحده بازنشستگان لشکری و کشوری و همبستگی کارگران و معلمان، همه و همه، نقطه عطفی در اعتلای جنبش عدالتخواهانه مردم ایران بود که بی تردید با آغاز سال نو وارد مراحل تعیین کننده ای در مصاف با وضعیت مصیبت بار موجود خواهد شد. مصافی که بویژه علیه فقر و فلاکت و دستمزدهای چندین برابر زیر خط فقر، اتحاد و همبستگی هر چه بیشتری را در میان کارگران و معلمان و بازنشستگان به ارمغان خواهد آورد و جنبشی عظیم و سرکوب ناپذیر را در برابر شرایط فلاکت بار موجود شکل خواهد داد.

ما در اتحادیه آزاد کارگران ایران، خود را بخشی از این مبارزه و رشد و اعتلای آن میدانیم و با تاکید بر تجدید نظر فوری در حداقل مزد سال ۱۳۹۶ و فراخوان به کارگران برای اعتراض به آن، عید نوروز را به عموم مردم شریف ایران، بویژه به خانواده های کارگران و معلمان در بند و تمامی زندانیان آزادیخواه صمیمانه تبریک میگوییم و به همه عزیزانی که در دفاع از حقوق انسانی مردم ایران، عید نوروز را پشت میله های زندان سپری میکنند درود میفرستیم.

ما تلاش و مبارزه و اتحاد و همبستگی بیشتر برای پایان دادن به وضعیت مشقت بار کنونی را سرلوحه آغازی دگرگون کننده در سال نو قرار خواهیم داد و همدوش و همراه با همه کارگران و معلمان و بازنشستگان در سراسر کشور، لحظه ای از مبارزه برای دست یابی به حقوق انسانی مان باز نخواهیم ایستاد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
۲۹ اسفند ماه ۱۳۹۵

انسانیت
قطعه شعری از شمه صلواتی

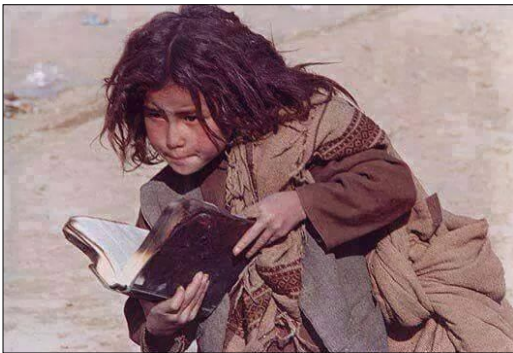
انسانیت را
در روایتی
به زلالی آب دریا
به وسعت زمین
نوری برابر با خورشید
زیبا چون بهار پر گل
بدون دست تمنا می جویم

آرامش
بر ابروست
آرزهای انسانی را
در جنگی با ذلت
در نبردی با خدایان
می جویم

آخرین نفس را

عشق را
در بهار راستین
بهار را
در طغیان
سپل آسا باران
زیبائی را
در نبردی
با زشتیها
به دور از حسرت می جویم
XXXX
رویا را در تجسم تصویر
بهار را
در کوچ زمستان
آزادی را
در شکستن قفل زندان
فتح را
در قیام کارگران
برابری را
تا فتح نهائی
سعادت را
در عشق
عشق را
در زیستن
زیستن را
در اندیشه خویش باز می جویم

در زیستن
زیستن را
عشق را
عشق را
در زیبائی
زیبائی را
در آواز
یک فناری
بر روی شاخه گل
در رقص یک آهو
بر قلعه فتح
فتح را
در پرواز
یک عقاب
بر اوج ابرها
به دور از خطا
می جویم
XXXX

دنیا بدون فراخوان سوسیالیسم،
بدون امید سوسیالیسم
و بدون "خطر" سوسیالیسم
منجلا بی پیش نخواهد بود.

تلفن و ای مایل آدرس تماس با سردبیر

Tel: 00358 405758250

E- mail: abdulgolparian1@gmail.com

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!